

τούτων υπάρχει ομοιότης τις πρὸς τὴν καλουμένην Πρόννην τοῦ Μουσαίου τῆς Ἀκροπόλεως καὶ πρὸς τινὰς τῶν κορών τοῦ Παρθενῶνος. Πρὸς τὰς τελευταίας μάλιστα ὁμοιάζει ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιθέσει τοῦ ἱματίου. Αἱ χεῖρες δὲ κάμπτονται κατὰ τὸν ἀρχαῖον ἀμφιβλῆσαν ἀποτελοῦσαι γωνίαν καὶ θὰ ἐκράτουν ἴσως ὄφιν καὶ δοχεῖον ἢ τι παραπλήσιον. Ἡ κίμην δὲ θὰ ἀπετέλει κόρυμβον, διότι οὐδὲν ἔχον αὐτῆς σώζεται κατὰ τὰ νῦνα τῆς θεᾶς.

Τοιαύτη εἶνε ἡ ἐν γένει τοῦ ἔργου μορφή, ἥτις ἀναπολεῖ ἡμῖν πρὸς τοὺτους τὰς Καρυάτιδας καὶ τὴν ἐν Μονάχῳ Εὐρήνην. Τὴν ἐποχὴν δὲ τοῦ προκειμένου ἀγάλματος θέλοντες νὰ ὀρίσωμεν

ὄφιστος ἀκμῆς τῆς τέχνης ἔχει καὶ πολὺ τὸ ἀρχαῖον, δὲν δόνηται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ εἶνε νεώτερον τῶν χρόνων τοῦ Πολυκλείτου. Ἐκ τούτων δὲ κατάδηλον εἶνε ὅτι ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ θεάτρου, Πολύκλειτος, ὁ κατ' ἐξοχὴν γλύπτης, αὐτὸς οὗτος ἐποίησεν ἢ τοῦλάχιστον ἐσοδογράφησε καὶ τὰ ἐπικοσμοῦντα τὸ οἰκοδόμημα ἀγάλματα. Ὁ πολὺς ὅμως τοῦ ἔργου ἀρχαϊσμός πεθεῖ ἡμᾶς ἐπὶ ὁ Πολύκλειτος θὰ ἐποίησεν αὐτὸ πρὸ τῆς ὄφιστος ἀκμῆς καὶ τελειοποιήσεως αὐτοῦ, ἥτοι ἐν τῇ νεανικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ, διότι ἐκ τῶν δύο μεγάλων μνηστικῶν τοῦ Ἀγελᾶδα μόνον ὁ Φειδίας ἐδόνηται νὰ ἀπαλλάξῃ ταχέως τὴν τέχνην παντὸς ἀρχαϊσμοῦ· ὁ Πολύκλειτος ὅμως, ὁ πελοποννήσιος Πολύκλειτος, ἔπρεπε νὰ μένῃ ὀλιγον πιστὸς

Εἰκ. 1.

Εἰκ. 2.

Εἰκ. 3.

ΤΑ ΕΝ Τῷ ΘΕΑΤΡῳ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΤΡῶΤ ΕΥΡΕΘΕΝΤΑ ΑΓΑΛΜΑΤΑ.

παρατηροῦμεν ἐν πρώτοις ὅτι τὸ μᾶλλον χαρακτηρίζον αὐτὸ εἶνε ἡ ἀπόλυτος ἡρεμία καὶ ἡ ἱερατικὴ οὕτως εἰπεῖν μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἡρεμίας ταύτης εἶνε ὅτι ἅπαντα τὰ τῆς μορφῆς συστατικὰ μέρη ἔλκονται ὑπὸ τοῦ ἰδίου βάρους καὶ ἀπτονται ἀλλήλων. Σάρξ, χιτῶν, διπλοῖς, ἱμάτιον, χεῖρες, ταῦτα πάντα εὐοίσκονται ἐν ἐπαφῇ καὶ ἀποτελοῦσι μίαν μάζαν, καὶ ὅμως οὐδὲν τὸ παραβλάπτουν τὸ ἕτερον ἀλλ' ἕκαστον ἔχει τὴν φυσικὴν αὐτοῦ διαμόρφωσιν. Εἶνε δὲ ἔργον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ καινοφανὲς καὶ ἀποτελεῖ μεγάλην ἀντίθεσιν πρὸς τὰ γνωστὰ ἡμῖν ἔργα τῆς πρώτης ἀκμῆς τῆς ἑλληνικῆς ἢ κάλλιον εἰπεῖν τῆς ἀτικῆς τέχνης, διότι ταύτην γνωρίζομεν ἰκανῶς. Τὸ ἡμέτερον εὐρημα ὡς ἐκ τῆς στάσεως καὶ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτοῦ ἔχει τὴν ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐντελῶς τῆς διακρίσεως τὰ ἀτικὰ ἔργα χάριτος, ἀντικαθιστῶν αὐτὴν δὲ ἀκρὰς ἀδοτηρότητος. Ὁ τεχνίτης ἄρα αὐτοῦ ζητητέος οὐχὶ ἐν τῇ Ἀτικῇ, ἀλλ' ἐν τῇ χώρα τῆς ἐρέσεως αὐτοῦ, ἐν Πελοποννήσῳ. Ἐπειδὴ δὲ σὺν τοῖς γνωρίσμασιν ἔργων τῆς

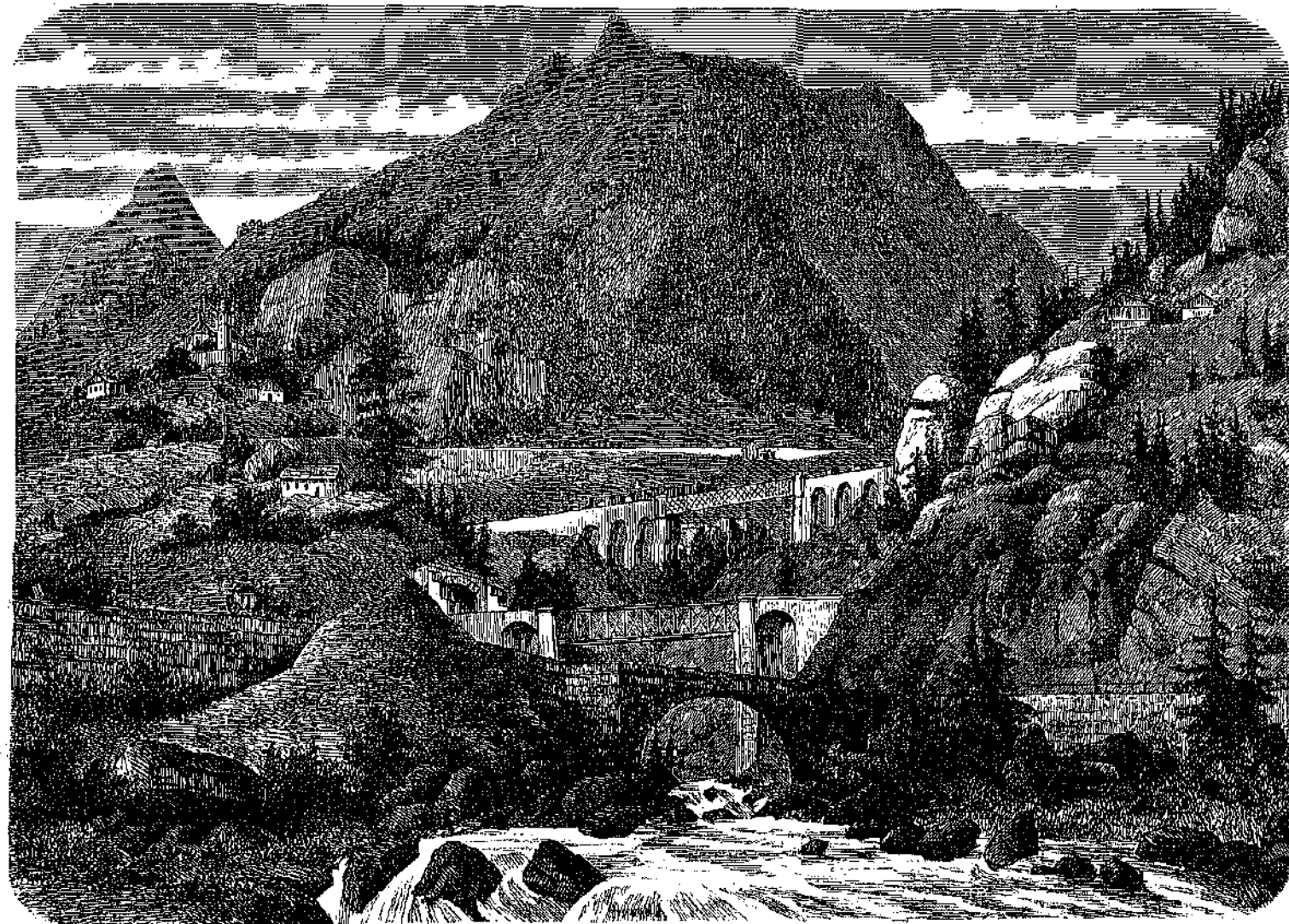
τῆ παραδόσει καὶ τῇ διδασκαλίᾳ του. Οὕτως τὸ ἡμέτερον εὐρημα ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ τὴν μετάθεσιν ἀπὸ τοῦ Ἀγελᾶδα εἰς τὸν μέγαν Πολύκλειτον, τὸν ποιητὴν τῆς Ἦρας καὶ τοῦ δορυφόρου, καὶ ἔχει τοιαύτην τινὰ πρὸς ἀμφοτέρους σχέσιν, ὡς αἱ πρώται μαδοσμο τοῦ Ῥαφαῆλ πρὸς τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ Ρεμπισσο καὶ πρὸς τὸν ἐπιφανῆ καλλιτέχνην τοῦ Βατικανοῦ. Ἴνα δὲ ἀναγνωρίσωμεν ἀκριβῶς τὴν καλλιτεχνικὴν τοῦ ἡμέτερου ἀγάλματος ἀξίαν δέον ν' ἀναλογισθῶμεν ὅτι τοῦτο ἐκείναι πάντως τὸ θεᾶτρον, ὃ ἐστὶν ὅτι ἦτο ἔργον ὑποτελὲς τῇ ἀρχιτεκτονικῇ. Ἐκ τούτου δ' ἐξηγεῖται ἡ ἐν γένει ἀρχιτεκτονικῆ, οὕτως εἰπεῖν, μορφή αὐτοῦ καὶ ἰδίως αἱ ὑπὸ τὸν κόλπον τοῦ χιτῶνος πτυχᾶι, ὧν αἱ μὲν εἶνε οἰονεὶ βαρῶδαισιν κινῶν αἱ δὲ τετραγωνικαὶ κανόνες. Ἐἴτε δὲ ἴστατο μεταξὺ τῶν ἡμικίμων τῶν ὑποσκηνίου εἴτε ἀλλαγῶν που, ὅπως οὐδέποτε ἐν πάσῃ περιπτώσει μακρὰν τοῦ θεατοῦ, διότι ὅταν τις θεᾶται αὐτὸ μακροβῶν ἐκπλήσσει τὴν ἀληθείᾳ ἐπὶ τῷ κάλλει καὶ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ αὐτοῦ· ὁ πλοῦσιος

ἱματισμὸς καὶ αἱ εὐρεῖαι καὶ μεγάλαι πτυχᾶι παράγουσιν ἰσχυρὰν ἀντίθεσιν φωτὸς καὶ ἐπιβάλλουσι σφάδρα τῷ θεατῇ. Ἰσοῦστα περὶ τοῦ ἀγάλματος τούτου, ἄντιν πέπεισμαι ὅτι ἀποτελοῦσι τὴν ἀσφαλεστάτην βάση πρὸς ὀρθὴν αὐτοῦ ἐρμηνείαν. Τότε δὲ μόνον αἴρονται οἱ ἐκτεθέντες ἰσχυρισμοί, ἐάν καταδειχθῇ ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἀρχαῖον, ὃ ἐστὶν ὅτι ἐποικήθη ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις κατὰ μίμησιν ἀρχαῖου ἑλληνικοῦ ἔργου. Γινώσκω δὲ καλῶς ὅτι ἐν τῷ παραδόξῳ καὶ πρωτοφανεῖ τούτῳ ἔργῳ δόνηται τις καὶ λόγους νὰ εὕρῃ πρὸς ὑποστήριξιν τούτου, οἷον τὸν πολλὸν αὐτοῦ ἀρχαϊσμόν, τὰς ὑπὲρ τὸ δέον θαβείας ἐνιαχοῦ δὲ καὶ κοίλας πτυχᾶς τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τέλος ἀνικανότητά τινα τοῦ τεχνίτου ἐνιαχοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει. Οἱ λόγοι ὅμως οὗτοι δὲν εἶνε παντάπασιν πειστικοὶ κατ' ἐμὲ ἀπέναντι τῆς βλῆς τοῦ ἔργου μορφῆς καὶ

σώματος καὶ ἡ βλῆ μορφή ὑποδεικνύουσιν ἔργον τῶν καλῶν τῆς ἑλληνικῆς τέχνης χρόνων· ἡ ἐργασία ὅμως ἡ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ μαρμάρου καὶ ὁ σχηματισμὸς τῶν πτυχῶν καταδεικνύουσιν ὅτι τὸ ἔργον ἐποικήθη ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις κατὰ μίμησιν ἑλληνικοῦ πρωτοτύπου, τοῦ αὐτοῦ πρωτοτύπου, ἐξ οὗ προέρχεται καὶ τὸ ἐν Φλωρεντίᾳ γνωστὸν ἀγαλμα τοῦ θεοῦ τούτου, ἕπερ ὅμως εἶνε ὑποδεέστερον τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ἡμετέρου εὐρήματος.

3. ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΑΙΒΙΑΣ.

Τὸ ὄπ' ἀριθμὸν 3 ἀγαλμα ἔχει μέγεθος κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ εἶτι πλέον μικρότερον τοῦ φυσικοῦ καί, ὡς ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ καὶ

Ο ΝΕΟΣ ΣΙΔΗΡΟΥΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙ. ΓΟΥΡΑΣΟΥ.

ἐργασίας. Τὸ πολὺ δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι κατὰ σχεδιογράφημα τοῦ Πολυκλείτου ἐποικήθη τοῦτο ὑπὸ ὑποδεεστέρου τεχνίτου.

2. ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

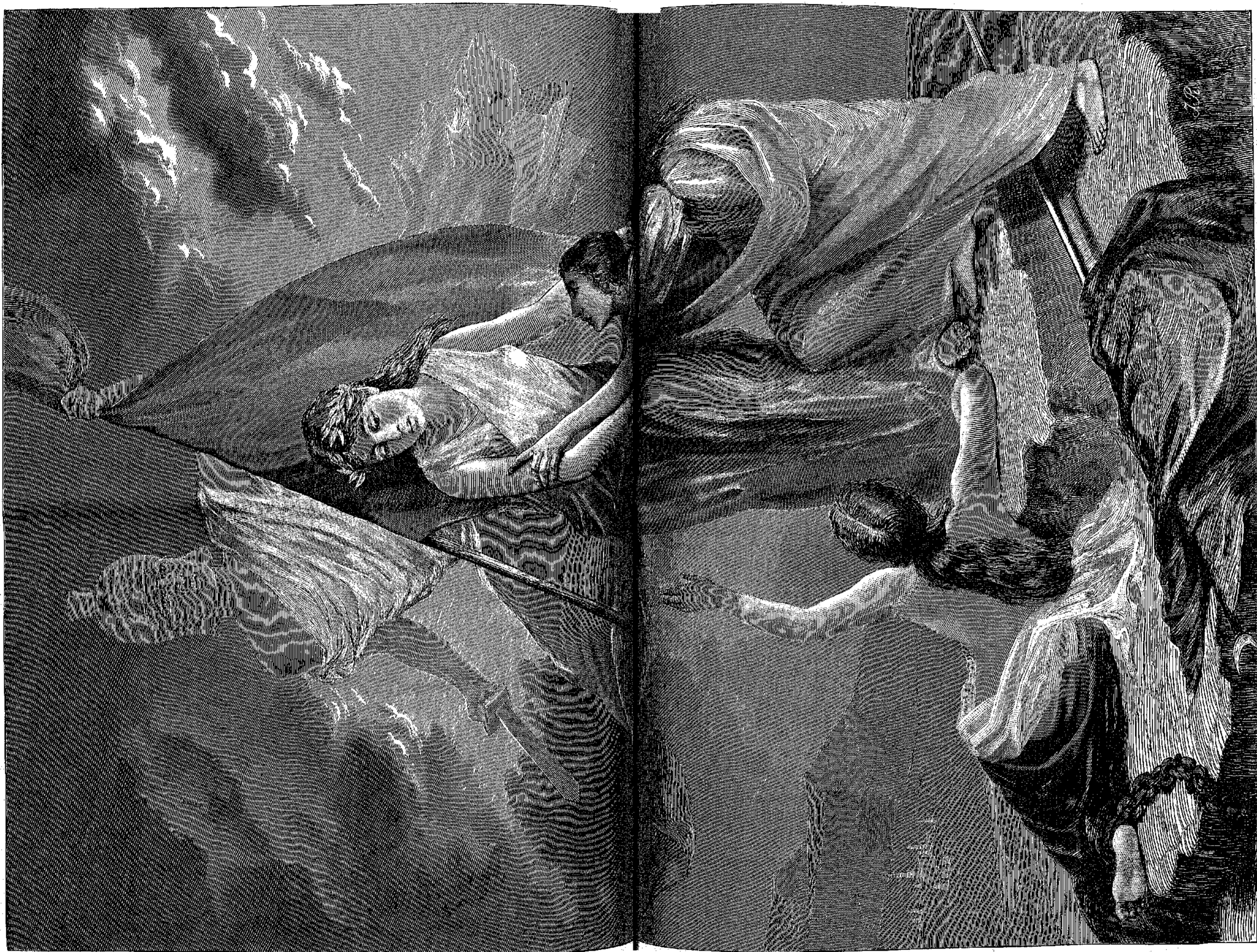
Τὸ ἀγαλμα δὲ τοῦ Ἀσκληπιοῦ (εἰκὼν 2) εὐρέθῃ ἀνατολικότερον τοῦ τῆς Ὑγιείας κατὰ τὴν ἀνατολικὴν τῆς σκηνῆς πτέρυγα καὶ οὐχὶ ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου ἐδάφους ἀλλ' ὀλίγον τι ὑψηλότερον κείμενον. Εἶνε δὲ πεποιημένον ἐκ πεντηγησίου λίθου καὶ ἔχει μέγεθος σχεδὸν ὑπερφυσικόν. Ἡ κεφαλὴ ἦτο ἔνθετος· ὁ ἔλλειπτον δὲ δεξιὸς βραχίον ἦτο γυμνὸς καὶ ἐστηρίζετο ἐπὶ ῥάβδῳ περὶ ἣν ἐκίλισσετο ὄφιν. Εἰκονίζεται δὲ ὁ θεὸς ἱστάμενος καὶ φέρει ἱμάτιον ὅπερ περιτυλίσσειν στετῶς τὸ σῶμα καταλείπει γυμνὸν τὸ στήθος καὶ τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ περιβάλλει τὸν ἐπὶ τοῦ γόμφου στηριζόμενον ἀριστερόν, ὅφ' ὃν καὶ καταπίπτει πλουσίας σχηματίζων πτυχᾶς. Ἡ ἐν γένει δὲ διαμόρφωσις τῶν μελῶν τοῦ

τῶν ἐνδρομίδων, ὃς φέρει, καταφαίνεται, εἰκονίζει Ῥωμαῖαν γυναῖκα, ἴσως τὴν Λιβίαν, ἀτε ἱκανὴν ὁμοιότητα ἔχον πρὸς τὸ ἐν Πομπηεῖ εὐρεθὲν ἀγαλμα τῆς αὐτοκρατορῆς ταύτης. Εὐρέθῃ δὲ κατὰ τὸν ἐξωτερικὸν τοῖχον τοῦ οἰκοδομήματος τῆς σκηνῆς καὶ φαίνεται ὅτι θὰ ἐκόσμηι τὸν τοῖχον τοῦτον, ἱστάμενον ἐν τινὶ κόγχῃ, ὡς δεικνύει μάλιστα τὸ μικρὸν αὐτοῦ μέγεθος. Καλλιτεχνικῶς δ' ἐξεταζόμενον μικρὰν ἔχει ἀξίαν καὶ εἶνε ἔργον μεταγενεστέρον Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Δὲν πρέπει δὲ νὰ συγχέγῃται τὸ ἀγαλμα τοῦτο πρὸς τὸ εὐρεθὲν ἐνεπίγραφον θάβρον ἀγάλματος τῆς Αἰβίας (ἴδε "Ἀθήναιον" Γ. σελ. 18), διότι τὸ ἐπὶ τοῦ θάβρου τούτου ἱστάμενον ἀγαλμα ἦτο ὑπερμέγεθος.

Ἐν Ἀθήναις κατὰ Δεκέμβριον 1881.

Π. Καββαδίας.

Η ΠΡΟΣΑΡΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ. (Εκείνη ἀλλήθως Ἰερουσόλ. Πύλου.)

δταν πλέον δὲν εὐρίσκη τί νὰ κατακόσῃ, οὕτως ἔπαυσε καὶ ἡ ἀντικειμένη αὐτὴ λεηλασία μόνον ἀφ' οὗ δὲν ὄπηγχε πλέον τί νὰ διαπραγῇ. Τὸ πρὸ μικροῦ ἔτι τοσοῦτον πλοῦσιον μέγαρον, διάκωμον ἐκ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτιμῶν, δὲν παρουσίαζεν ἕδην ἢ τοὺς γυμνοὺς μόνον τοίχους, καὶ τούτους εἰς πλείστα μέρη διατρήτους ὑπὸ τῶν λογγῶν καὶ τῶν θαρέων τοῦ ὄχλου ῥοπαίων.

Μόλις μετὰ μεσημβρίαν, ἀφ' οὗ τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς εἶχεν ἔντελως ἐπιτελεσθῆ, εἰσήλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα ταῦτα ὁ νέος βασιλεὺς αὐτοκράτωρ Ἰσαὰκ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ καὶ τῶν νέων αὐτοῦ ὄπαδῶν, καὶ μετέβη εἰς τὸν ναόν, δίκως καμὴ τὴν πρὸς τὸν Ὑψίστου δέησιν του.

Κατ' ἐκείνην δὲ τὴν ὥραν ὁ ἐκ τοῦ θρόνου κρημνισθεὶς Ἀνδρόνικος ἔπλεεν ἀπὸ τοῦ Μαλωσιου μόνος καὶ ἀγνωστος πρὸς τὸν Εὐξείνιον Πόντον, ζητῶν νὰ σώσῃ τὴν ἀλλίαν του ζωὴν καὶ σπεύδων νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Ταυρικὴν Χερσονήσον, διότι καλῶς ἐγίνωσκεν διὰ οὗ μόνον ἐν τῇ πρωτευούσῃ δὲν ἦδύνατο νὰ εὕρῃ ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις τοῦ κράτους ἐπαρχίαις ἤθελε θάπτον ἢ βράδιον περιπέσει εἰς χεῖρας τῶν ἀμελιλιτωκῶν καταδικνόντων αὐτὸν ἐχθρῶν του.

Φεῦγε, αἰμοβόρε Ἀνδρόνικε, φεῦγε! Ἡ τιμωρὸς τοῦ Ὑψίστου χεὶρ θέλει σὲ προφθάσει. Δὲν δύνασαι νὰ διαφύγῃς τὴν τύχην, ἧτις σὲ περιμένει! Ἐὰν δὲ ἠρώτας πάλιν τὸ γήινον καὶ ἐναέριον πνεῦμα, τὸ ἀναγγεῖλάν σοι τὸν διάδοχόν σου, καὶ περὶ τῆς ἰδίας σου τύχης, ἤθελες ἀκούσει παρ' αὐτοῦ μάντευμα φρικτὸν, τὸ ὅποιον ἤθελέ σοι ἐρῶσιν ἐκ τρόμου τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς σου καὶ ἤθελε παγώσει τὸ αἷμα ἐν τῇ καρδίᾳ σου! Φεῦγε, τύραννε! Πλὴν γίνωσκε, ὅτι διὰ σὲ σωτηρία δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἀνθρωπον, οἷος εἶσαι σὺ, οὐ μόνον οἱ ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐγκαταλείπουσιν. Ἡ ὥρα τῆς τιμωρίας σου ἤχησε! Δίχην ἀφείλεις νὰ δώσης, δίχην φρικτὴν τῶν κακῶν ὄλων, βασι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ διέπραξας! Φεῦγε, ἀναξέ δάλιε καὶ αἰμοβόρε! Ἦδὼε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Ἡ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΚΑΙ Ὁ ΘΑΝΑΤΟΣ τοῦ ἀΝΔΡΟΝΙΚΟΥ.

Ἐπὶ τὴν ἀλλοῦσιν αἰσεθησάμενος τὴν γῆν, ἑσθότερον εἶπεν ὅτι ἰσχυρὸς ἐστὶν ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς· ὁ γὰρ φόβος αὐτοῦ ἔστιν ἐν ὅλῳ κόσμῳ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΧΡΥΣΙΑΣ.

Ἡ λέξις δὲ ἦς ὁ Ἀνδρόνικος ἔφευγεν ἀπὸ τῆς πρωτευούσης αὐτοῦ, ὑπὸ ἕξ σταθρῶν κωπηλατῶν οδηγούμενη, διασχίσασα τὸν Βόσπορον δὲν ἐβράδυνε νὰ προσορμισθῇ εἰς Χελήν. Ἀνετόλητος ὁ τύραννος ἐκτελέσας τὸν διάπλουον τούτον, ἀπόφασιν εἶχε νὰ εὕρῃ ἐν Χηλῇ πλοῖον, ὅπερ ἤθελε μεταφέρει αὐτὸν εἰς τὴν Ταυρικὴν χερσονήσον, ἐνθα ἤλπισε νὰ εὕρῃ σωτηρίαν κατὰ τῆς αἰφνηδίας ταύτης τοῦ λαοῦ ἐξάψεως.

Ἀκράδαντον ἑμῶς ἐγὼν πεποιθῆσιν εἰς τὴν εὐνοιαν τῆς τύχης ὁ Ἀνδρόνικος οὐδέποτε ἀμφέβαλλεν ὅτι αὐτὸς ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ τοσοῦτον ἀπηνῶς καταδικάζων αὐτὸν σήμερον καὶ θανάτου ἀπειλᾶς κατ' αὐτοῦ ἐκπέμπων, ἤθελε μεταμεληθεὶς μετ' οὐ πολλὴν ζητήσει πάλιν τὸν παλαιὸν αὐτοῦ σωτήρα καὶ ἐπαναφέρει αὐτὸν ἐν θριάμβῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ἐπιλόκαυε καὶ τὸν Ἀνδρόνικον ἡ ἰδέα, ἧτις κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἤττον πάντας τοὺς ἡγεμόνας καὶ δυνατάς κολακεύει, ὅτι, κατευνασθείσης ἀπαξ τῆς ἐξάψεως, αὐτὸς ὁ ὄχλος ἐπαναρχούμενος εἰς τὰς πρώτας αὐτοῦ συμπαθείας συναισθάνεται τὸ διαπραγνῆν ἀδικίαν, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ ὅτι διαλοβέντος ἀπαξ τοῦ γοήτρου, τοῦ περιβάλλοντος συνήθως τὴν ἐξουσίαν καὶ τοὺς κατέχοντας αὐτήν, οὐδεμίαν δύναμιν εἶναι πλέον ἰκανὴν νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν λαόν πρὸς τὰ ὁπίσω.

Πᾶς λαὸς εἶναι φύσει ἀστατός καὶ ἀγαπᾷ ἐν γενεῇ τὰς μεταβολάς, ἕξ ὧν ἐλπίζει διόρθωσιν τῶν κακῶν. Καὶ κατὰ τοῦτο μὲν δὲν εἶναι κατακρίτεοι οἱ λαοί, διότι αὐτῇ ἡ ἀνθρωπίνῃ φύσει δὲν ἀρκεῖται εἰς τὰ παρόντα ἀλλὰ ζητεῖ πάντοτε τὰ μέλλοντα καὶ ἀγνωστα καὶ διὰ τῆς καταλύσεως τοῦ παρόντος προσδοκᾷ αἰσθητέρον τὸ σκοτεινὸν μέλλον. Ἄλλ' ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως

εἶχε καὶ ἄλλην αἰτίαν εἰς τὴν κατὰ τοῦ Ἀνδρόνικου καταφοράν του. Ἀπεστρέφето πρὸ πολλοῦ τὸ τυραννικὸν αὐτοῦ ὄψος, ἐρίσει τὴν ὑπεροπτικὴν αὐτοῦ συμπεριφοράν καὶ εἶχε καρσθῆ τῶν ἐπαπειλημένων αἱματηρῶν σκηνῶν, ὧν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν παρουσίαζα μάρτυς, ἐπόθει δὲ ἡμέρας ἡσυχίας καὶ εἰρήνης. Κρημνίσας τὸ θρόνον τὸν ἀπότομον Ἀνδρόνικον καὶ ἀναγορεύσας τὸν ἦιον Ἰσαὰκ βασιλέα ἠβόησαν αὐτὸν ἀπηλλαγμένον φρικιῶδους ἐριδίας, εἰς οὗ τὴν ἀφόρητον πίεσιν οικειοθελῶς πάλιν δὲν ὑπετάσστο εὐκόλως. Τέλος δὲ, ἔπερ καὶ τὸ πάντων οὐσιωδέστατον, ὁ Ἀνδρόνικος, ἡγεμόν ἀλαζῶν καὶ φιλόδοξος, μετ' ἑλίας τὰς νίκας του, μετ' ἑλίας τὰς ἐν πολέμῳ λαμπράς ἐπιτυχίας του, δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ προκήσει αὐτοῦ φίλους καὶ ὁπαδοὺς πιστοῦς. Οἱ λεγόμενοι αὐτοῦ φίλοι καὶ ὁπαδοὶ δὲν ἦσαν εἰμὴ δουλοὶ ἀργυρώνητοι καὶ αἰσχροὶ, κίλακες ἐπιτήδειοι, προσκυνούντες μόνον τὴν λαμπρότητα τοῦ θρόνου οὐχὶ δὲ καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενον, ἀφωσιωμένοι μόνον εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, χαμερπῆς καὶ ἀχαρκτήριστοι, ἐγκατέλιπον αὐτὸν ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου, χωρὶς οὐτε χεῖρα βοηθείας νὰ τείνῃσιν πρὸς αὐτὸν καταπονημένον, οὐδὲ κἂν νὰ ἐψύσωσι τὴν φωνὴν των ὑπὲρ τοῦ καταπίπτοντος κυρίου των. Ἄφησαν δὲ αὐτὸν μόνον καὶ ἀφανήν ἀπέκλιθη τῆς πρωτευούσης καὶ νὰ ζητήσῃ μόνος τὴν σωτηρίαν τῶν φεγίων τὴν ὄργην τῶν ἀμελιλιτωκῶν ἐχθρῶν του. Ἀνθρωποὶ ἰσθμὴ καὶ ἀνασθητοὶ οἱ φίλοι οὗτοι ἐκρύδθησαν ἐνώπιον τοῦ ἀπειλούμενου τὸν κύριόν των κινδύνου καὶ ἐγκατέλιπον ἀνάνδρως καὶ προδοτικῶς τὸν κινδυνεύοντα ἀνακτα. —

Τῆς Χηλῆς οἱ κάτοικοι ἦσαν πρὸ πάντων ναυτικοί, ἄνθρωποι ζῶντες ἐκ τῆς ἀλιείας καὶ τῆς ναυτιλίας· κατ' αὐτὴν ἔθος τῆ ὥραν τοῦ ἔτους τὰ πλοῖά των εὐρίσκοντο ἐλλιμενισμένα, καὶ αὐτοὶ περιεφέροντο ἀεργοὶ ἐπὶ τῆς παραλίας. Οἱ ναυτικοὶ διατηρούσι πάντοτε συμπάθειάν τινα πρὸς τὸ στοιχεῖον, ἐν ᾗ διάγουσι τὸ πλείστον τοῦ βίου των, καὶ ἀκόμη ἐκτὸς τοῦ πλοίου εὐρισκόμενοι ἀγαπᾶσι νὰ μένωσιν εἰς τὴν ἀκτὴν, παρατηροῦντες τὴν θάλασσαν, ἧτις, καίτοι τοσοῦτον ἐπικίνδυνος, πάντοτε τέρπει καὶ ἐλκίζει αὐτούς.

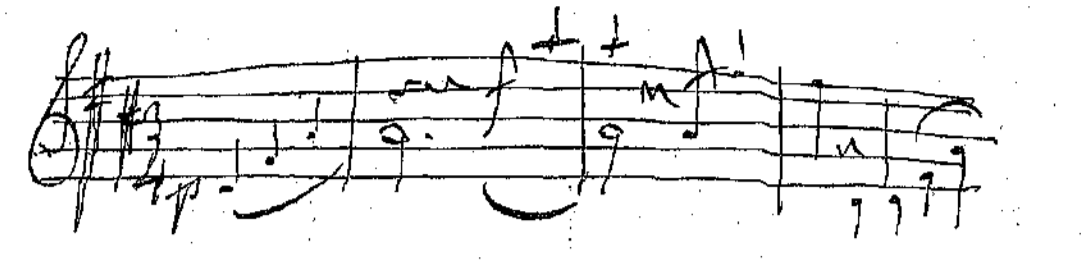
Καὶ ἕδην εἰς τὴν παραλίαν τῆς Χηλῆς ἦσαν συνημένοι πολλοὶ βλέποντες τὸ πρὸς τὸν λιμένα αὐτῶν διευθυνόμενον πλοῖον. Ἄμα δὲ τοῦτο προσορμισθῆ ἀνεγνώρισαν ἐν αὐτῇ τὸν Ἰσαὰκ Ἀνδρόνικον, καὶ περιεστάνον σιωπηλοὶ καὶ ἀσκεπεῖς, ἀρνούμενοι ἔντελως τὰ κατὰ τὴν προλαθοῦσαν νόκτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπροσδόκητα συμβάντα. Εἶδον τὸν Ἀνδρόνικον μόνον ἄνευ τῆς συνήθους βασιλικῆς συνοδείας καὶ πομπῆς καὶ ἠπάρουν τί ἐφαιναν ἢ αἰφνηδία αὐτῆ τοῦ ἀνακτος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐμφάνισαι. — Ἐτοιμάσατέ μοι πλοῖον διὰ νὰ με μεταφέρῃ εἰς τὴν Ταυρικὴν χερσονήσον, εἶπεν ἅμα ἀποβιβασθεὶς ὁ Ἀνδρόνικος διὰ φωνῆς ἠχηρᾶς καὶ ἐπιτακτικῆς, ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς πληρώστερον αὐτοῦ ἰσταμένους. — Βασιλεῦ, ἀπήνηγε λευκόβριε ναύτης προσερχόμενος καὶ προσκυνῶν θαθέως τὸν ἡγεμόνα· πλοῖα ὑπάρχουν εἰς τὸν λιμένας ἀρκετὰ, καὶ μεγάλα καὶ μικρά, ἀλλ' ἔγω ὁ βορρῆς ποσᾶ μὲ ὀρμητὴν καὶ κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ κινδυνεύσῃ εἰς τὴν ἀγρίαν θάλασσαν. Ἡ τρίκυμια εἶναι δυνατὴ καὶ τὸ μεγαλύτερον πλοῖον ἐστὶ ἀντέχει. (ἀκούσθε)

ἜΝΩΜΙΚΑ.

Ἄπαιτεῖται εὐφῶτα εἰς τὸ νὰ σιωπᾶ τις πάντοτε, διότι αὐτῇ κρείται εἰς τὸ νὰ ἡμιλῇ τις διηγετικῶς. Κενὸς πείθος ἔχει περισσότερο πλῆρους.

Τὸ κυριώτερον ἐν τῇ ἐκπαιδεύσῃ δὲν εἶναι ἡ διδασκαλία, ἀλλ' ἡ πρὸς ταύτην ὠθήσις. Ρογόν.

Ὁ τίμιος ἄνθρωπος ἀναγνωρίζει ἐνίοτε τὸ ἀδικίον του, ὃ ἐπὶ τοιοῦτος ποτέ. Θάλασσα.

Wien. 10. Februar 1882.
Johann Strauss

Αὐτόγραφον τοῦ γνωστοτάτου ἐν Βιέννῃ μουσικοῦ Ἰωάννου Στράου.

Je vous envoie encore une fois mon bonjour de la capitale viennoise, et vous prie de lui transmettre mes sentiments les plus agréables. Je suis avec vous et votre famille, et vous prie de lui transmettre mes sentiments les plus agréables.

K. Strauss.

Τὸ πρῶτον βῆμα ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πολιτισμοῦ ὀπήρξεν ἡ βενία. Τὸ λαμπρότερον ἄνθος τοῦ ἀνθρωπίνου αἰσθητικῶτος εἶναι τὸ διακινδυνεύειν τὴν ἰδίαν ζωὴν ὅπως σώσῃ τις τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου.

P. Βιργῶδ.

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΑΤΤΟΓΡΑΦΟΝ (ἐκτέτυς J. H. Schöner ἐν Βερολίμῳ).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΕΛΛΑΣ. 'Η εσωτερική πολιτική της πατρίδος...

ΓΑΛΛΙΑ. Την Γαλλίαν επαπειλεί κατ' αμάς...

ΙΣΠΑΝΙΑ. 'Ο βασιλεύς και η βασίλισσα της Ισπανίας...

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. Τα πράγματα εν Αιγύπτω...

'Ινδίας. 'Αρκεί η ιδέα αυτή...

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

'Τίνοντες πάντοτε εις την τελειότητα τον...

'Εν Αιγίφ η 1224 'Ιανουαρίου 1883.

'Τι φέρει το νέον έτος; 'Ιδού η πρόφητις...

Καί ποίησις. 'Όταν εν τη αγάλη μου...

ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΤΙΧΟΝ. 'Εγγός σου αν ενίοτε με θλιπείς...

διαφευγασίσει, επηρέασαν το χρηματιστήριον...

Την καλύτεραν θέσιν εν τούτῳ καταστρεφ...

Το μεταλλικόν διατρέχει άρκοίνας...

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΨΥΧΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑ.

'Όταν εν τη αγάλη μου ενδοσώσαι εις...

Καί εταν όρκους ήμυνοε μετά περιπαθείς...

'Ησαν ψευδείς οι όρκοι σου, ψευδεΐς οι σπρηγ...

'Οι ναί, το πάν ήτο ψευδέσι το πάν άπότη έ...

'Οι ναί, οίκτωώς ήψευδεοσι κι' αυτά τα έ...

Τά τάρα κολιόμενα επί τάς πορείας σου...

ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΤΙΧΟΝ.

'Εγγός σου αν ενίοτε με θλιπείς...

Συχνάκις αν το μέτωπον κρατώ...

Μή άπορήξ. — τον Πάρνηθα ιδέ...

Μή άπορήξ, πληρόν σου, εν αυτώ...

Μέρες με να αιωπά: την λύραν εν μοι...

Με γνή, ήθα σκληρό, ό φοβερός θεός μου!

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΕΝ ΜΑΝΣΟΥΡΑ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ.

'Οσρι ή πατρίς αν ομνώνεται διά τα έντός της...

Το μεταλλικόν διατρέχει άρκοίνας...

Καί ποίησις. 'Όταν εν τη αγάλη μου...

Καί εταν όρκους ήμυνοε μετά περιπαθείς...

'Ησαν ψευδείς οι όρκοι σου, ψευδεΐς οι σπρηγ...

'Οι ναί, το πάν ήτο ψευδέσι το πάν άπότη έ...

'Οι ναί, οίκτωώς ήψευδεοσι κι' αυτά τα έ...

Τά τάρα κολιόμενα επί τάς πορείας σου...

ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΤΙΧΟΝ. 'Εγγός σου αν ενίοτε...

Συχνάκις αν το μέτωπον κρατώ...

Μή άπορήξ. — τον Πάρνηθα ιδέ...

Μή άπορήξ, πληρόν σου, εν αυτώ...

σχεδίον τούτου. 'Η ιδέα δέν είναι νέα...

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΕΝ ΜΑΝΣΟΥΡΑ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ.

'Οσρι ή πατρίς αν ομνώνεται διά τα έντός της...

Το μεταλλικόν διατρέχει άρκοίνας...

Καί ποίησις. 'Όταν εν τη αγάλη μου...

Καί εταν όρκους ήμυνοε μετά περιπαθείς...

'Ησαν ψευδείς οι όρκοι σου, ψευδεΐς οι σπρηγ...

'Οι ναί, το πάν ήτο ψευδέσι το πάν άπότη έ...

'Οι ναί, οίκτωώς ήψευδεοσι κι' αυτά τα έ...

Τά τάρα κολιόμενα επί τάς πορείας σου...

ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΤΙΧΟΝ. 'Εγγός σου αν ενίοτε...

Συχνάκις αν το μέτωπον κρατώ...

Μή άπορήξ. — τον Πάρνηθα ιδέ...

Μή άπορήξ, πληρόν σου, εν αυτώ...

Χειρόγραφον του Έυρυπίδου. Το Μουσ...

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

Τῷ κ. Β... εις Manchester. 'Ο Έσπερος...

ΩΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΥ ΕΚ ΑΞΕΩΝ.

- 1. Όνομα κρίνον. 2. χρώμα. 3. ῥοπή πρὸς. 4. τὰ εὐρισκόμενα ἐν ἀγορῇ. 5. λόγος.

ΕΝΣΤΙΚΤΟΙ ΦΡΑΣΕΙΣ.

*ηδ** *ηδ** *ηδ** *ηδ** *ηδ** *ηδ** *ηδ** *ηδ** *ηδ** *ηδ**

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τῆς ἀλληγορικῆς εἰκόνας τῆς Προσ...

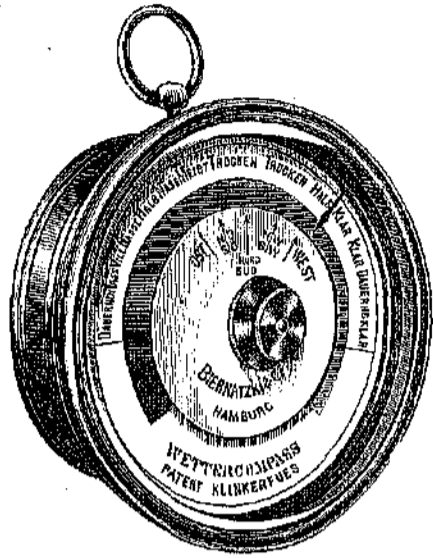
(Εκ τῆς ἐφημερίδος Colonies and India.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STR. 19. LEIPZIG.

ΚΑΚΑΟΝ ΤΟΥ ΒΑΡΩΝΟΥ ΛΗΒΙΓ (LIEBIG).

Εδρῆται παρ' ἅπασι τοῖς φαρμακείοις καὶ παντοπωλείοις τοῦ Κόσμου.

Ἡ ΝΕΑ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΥΞΙΣ,
προνόμιον τοῦ καθηγητοῦ ΚΛΙΝΚΕΡΦΟΥΣ,

ἀναγγέλλει ἄνευ ὀπολογισμοῦ τινος μετὰ καταπληκτικῆς ἀκρι-
βείας τὴν ἐπερχομένην τοῦ καιροῦ μεταβολήν. Τὸ ἐργαλεῖον
τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον καὶ μόνον, τὸ ὁποῖον καὶ ὑπὸ ἐπιστη-
μονικῆν καὶ ὑπὸ πρακτικῆν ἔποσιν ἔχει πραγματικὴν ἀξίαν.

Τιμὴ αὐτοῦ μάρκα 50 ἢτοι φράγκα 62.50 ἢ λίραι ἀγγλ. 2½.
Προγράμματα ἀποστέλλονται δωρεάν. Εδρῆται μέχρι νεω-
τέρας εἰδοποιήσεως μόνον παρὰ τοῖς

Κυρίοις ΒΙΕΡΝΑΤΖΚΙ καὶ Σ' ἐν ΑΜΒΟΥΡΓΩΙ,
κατόχοις τῶν προνομιούχων τούτων ἐργαλείων.

Ἐργαστάσιον ἀγάρων
ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΔΑΕΗΡ καὶ Σ'
ἐν Βρέμῃ τῆς Γερμανίας.

Τιμὰ ἀπὸ μαρκῶν 45 μ
χρι 250 τὴν χιλιάδα.

Τιμολόγια καὶ δειγμὰτα ἐ
25 σιγάρα, ἢτοι ½ τοῦ λίβ
τίου πρόχειρα.

Πέμπονται διὰ τὸ ταχὺ
μείου.

Ποιότης ἀρίστη.

Σημ. Συνιστῶμεν τὸ ἐργαλεῖον
τοῦτο, ἐν τῶν ἀρίστων ἐν Γερμανίᾳ,
τοῦς ἐπιθυμοῦντας νὰ καπνίσωσι τῆς
γῆρας καὶ ἀρωματικῆς.

Τὸ ξυλογραφικὸν τοῦτο κατάστημα εἶναι ἐν τῶν ἀρίστων ἐν Λειψίᾳ, χαίρει δὲ καὶ
φήμην καλὴν ἐν ὅλῃ τῇ Γερμανίᾳ.
Πᾶσα παραγγελία ἀναγομένη εἰς τὸ εἶδος τῆς ξυλογραφίας, ἐκτελεῖται προθύμως καὶ
ταχέως. Αἱ τιμὰ εἰσι συγκρατητάται.
Τὸ κατάστημα τοῦτο, ἐν ᾧ ἐργάζονται ἀριστοὶ τεχνίται, εἶναι ἕξ ἡμέρας ἐμπροσθέν
25 ἐτῶν, καὶ ἔτελεσε πλείστα δὲ καλλιτεχνικὰ ἔργα ἀξία λόγου καὶ διὰ διαφόρων γρα-
μικῶν ἐπισημοτήτων καὶ διὰ διδακτικῶν βιβλίων.
Ὁ μικρὸς αὐτοῦ βίος εἶναι ἡ αὐτὴ καλλιτέρα σύστασις.

Polychrome Meisterwerke
der monumentalen Kunst in Italien.
Herausgegeben von Benetti H. Richter in Hannover.
In Prachtband 200 M. Ein Blatt abw. 18 M.
Die kunstvollsten monumentalen Prachtwerke in Pastellfarben.
In diesem Band: Venedig 12 der fürstlich-bischoflichen
Monumente Italiens (Sixtin. Kapell, Basil. della S. Maria,
Peterskirche in Rom, Basil. des Dogenpalastes in Venedig, Bibliothek in Siena,
Dom von Orvieto etc.) unvollständig.
LEIPZIG. Baumgärtner's Buchhandlung.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ.

Ἄνευ 10 μαρκῶν (= 50 φράγκων) πικρὰ
πολυτέλῃ συσκευῇ τραπέζης, ἢτε μέχρι
τοῦδε ἐκδότην 80 μάρκας, καὶ διὰ τὴν
διατήρησιν τῆς ὁλοῦς (περιζώσεως id. l.
ἀργύρου) παρέχου ἐγγύησιν εἰσπρατικῆς,
ἢτοι:

- 6 κοχλιάρια τῶν φῶν,
- 6 μικροὺς ἔσοκους,
- 2 κοχλιάρια μεγάλῃ τῆς αἰσῆς,
- 2 μεγάλα κροστίγια,
- 1 ζαχαροθήκη καὶ παμψῆν,
- 1 τροπήταν διὰ τὸ τίβιν.

Τὰ 60 ταῦτα τεμάχια, λαμβάνοντες
ἀκευθῆ, κοστίζουν δια ἑαυτὸν 160
μάρκας. Παραγγεῖλαι ἐκτελεῖται ἐν
ἀποστολῇ τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ τὸ

Κυρίου Α. I. Guffmann
Wien I. Fleischmarkt 1

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύνγραμμα περιοδικὸν μετὰ εἰκόνων ἐκδιδόμενον ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ
τῇ 1|18 καὶ 15|27 ἐκάστον μηνός.

Τιμὴ ἔτησις προπληρωσεία φράγκα 40 (= μάρκα 82 = δολάρια 16).
Τιμὴ καταχωρίσεως δι' ἑκάστον στίχον φοῖνις 50.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ καὶ ΠΕΡΙΒΑΛΕΤΣ'· κ. Δημ. Α. Κοσμητῆς, γραφεὶς "Ἐφημερί-
δος". ΚΕΦΕΛΑΛΗΝΙΑ· κ. Μιχαὴλ Π. Μαντζανέρος. ΚΕΡΙΚΤΡΑ· κ. Γ. Να-
γαμάλλης. ΖΑΚΥΝΘΟΣ· κ. Ν. Παπαδόπουλος. ΒΡΑΟΣ· κ. Νικ. Γεωργιάδης,
ἀετός. ΣΤΡΟΣ· κ. Α. Β. Ἀθηναῖος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ καὶ ἡ λοιπὴ ΑἴΓΥΠΤΟΣ· κ. Πέτρος Σαράντης, Βελισσα-
λεῖον "Ὁ Φοῖνις" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Παπάδης, ἐδλιποκόλης. ΘΕΣΣΑΛΟ-
ΝΙΚΗ· κ. Σ. Γράσος, ἐδλιποκόλης. ΚΑΒΑΛΑ· κ. Α. Γ. Κούζης καὶ Σα-
μῆλαϊνῆ· κ. Σπυριδὸν Γεωργιάδης. ΙΒΡΟΣΦΑΤΜΑ· Ἰβραὴμ Ἀνδρῆς Ἀλε-
ξανδρῆς. ΣΑΜΟΣ· κ. Σπυριδὸν Γεωργιάδης, ἔφορος τῆς Σαμιακῆς Βιβλιοθήκης. ΒΗ-
ΡΥΤΤΟΣ· κ. Χρ. Χριστοφῆρος.

ΔΕΜΗΣΟΣ καὶ ΝΗΩΣΙΑ Κύπρου· κ. Π. Δ. Παπαδόπουλος. ΔΑΡΝΑΞ·
κ. Ἰωάννης Πιερῆς. ΔΕΥΚΩΣΙΑ· κ. Π. Κωνσταντινίδης.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ· κ. Ἀριστὸδωμος Α. Βουκόβ. ΓΑΛΑΖΙΟΝ· κ. Α. Γ.
Σκαρμέντης. ΗΒΡΑΙΑ· κ. Ἰωάννης Α. Βουκόβ. ΤΟΥΡΝΟ-ΜΑΓΟΥΡΑΟΝ·
κ. Διον. Α. Μηλιαρέσης. ΚΟΡΑΒΙΑ· κ. Νικόλαος Καραβῆς. ΚΑΛΑΦΑΤΕΣ·
κ. Νικ. Κουκιάλης. ΠΟΥΡΓΕΒΟΝ· κ. Βῆθουρ. Πεταλάς.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Μάνος, ἀετός. ΜΟΣΧΑ· κ. Γρη. Γ. Ρο-
σκόμπος. ΟΥΔΕΣΟΣ· κ. Θεοφ. Α. Σολομός. ΡΑΠΠΑΝΙΟΝ· κ. Δημ. Δ. Ἀλεξ-
πούλος. ΡΟΥΣΤΟΒΙΟΝ· κ. Στέφ. Λοβέζδος. ΡΙΒΕΡ· κ. Π. Α. Ἀλεξάνδρ.
ΚΟΛΑΙΒΟ· κ. Θεόδωρος Αναγνωστόπουλος. ΗΒΡΑΙΑΝΕΚΑ· κ. Νικ. Γ. Γεωργιά-
δης. ΣΑΜΑΛΙΑΙΟΝ· κ. Ἀδελφὸς Κωνσταντινίδης. ΚΙΣΕΝΟΒΙΟΝ· κ. Α. Καραβῆς.
ΠΟΥΤΙΟΝ· κ. Περικλῆς Ν. Κορηλιάδης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ· κ. Ἰωάν. Α. Περλένογλου. ΑΛΙΒΕΡΠΟΥΛ· κ. Γ. Θ. Σπυρι-
δου. ΡΟΥΣΤΟΥΚΙΟΝ Βουλγαρίας· κ. Σταύρος Χριστοδουλόπουλος.

ΤΕΡΕΒΕΣΤΗ· κ. Γεώργιος Γεωργιάδης. ΚΑΛΑΚΟΥΤΤΑ· κ. Ἰωάν. Κ. Σπα-
ρῆς.

ΝΕΑ-ΤΟΥΡΚΗ· κ. Δημ. Ν. Μιχάλης, γενικός πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.
ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ· κ. Ν. Δάσις.

Εἰς τὰ μέρη, ἔνθα εἰσὶ δὲν ἐπιστάσιον ὁριστικῶς ἐπιστάσιον,
οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς
ἐτησίως συνδρομῆς, ἀποταίνόμενοι εἴτε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν διεύθυνσιν
(ELSTER-STRASSE No. 19) ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ, εἴτε εἰς τὰ οἰκία ταχυδρο-
μικῆ γραφεῖα, τῆς διεύθυνσεως τοῦ Ἐσπεροῦ συνεννοηθεὶς περὶ τούτου
μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν Ταχυδρομείων. Τὸ φέ-
λον ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελευτῶν.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ. ELSTER-STRASSE No. 19. LEIPZIG.